

چیرۆکی بەره وونبووه که له ژبانی فهرمووده ناسی سهرده مدا

پیشهوا شیخ: (محمد ناصر الدین الألبانی)

ک.م. / محمد عبد الرحمن لطیف
وتارخوینی مزگهوتی: ئیمامی عهلی / که لار

شیخ ئه لبانی له پیشهکی کتیبه که یدا
(فهرس مخطوطات دار الكتب الظاهرية
المنتخب من مخطوطات الحديث)
فهرموویه تی:

(هه رگیز به بیرمدا نه ده هات که وا
نمونه ی ئه م (پیرست / فهرس) ه دابنیم،
چونکه ئه مه به شیک نه بوو له پسپوری
مندا، وه من ئه وه نده کاتی فراوانم نه بوو
که یارمه تیده رم بیته بو ئه م کاره، به لام
خوای گه وره و کارپه ره که ت ئه گه ر
ویستی شتیکی هه بیته ئه وا هۆکاره کانی
بو ئاماده ده کات، من تاقیکرامه وه به
نه خوشییه کی سووک که تووشی چاوم
بووبوو بو ماوه ی زیاتر له (۱۲) دوانزه
سال له وه وپیش، بویه دکتوری پسپور
ئامۆژگاری کردم به پشوودان و وازهینان
له خویندنه وه و نووسین و کارکردن له

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، وصلى الله وسلم وبارك
على سيد الانبياء وخاتم المرسلين نبينا محمد
وعلى آله واصحابه واتباعه الى يوم الدين .

ئه م چیرۆکه به شیک پرشنگذارو
چرایه کی پوونا که له بیره وه ریه کان و
ژباننامه ی زانایه کی ماندوونه ناس و
کۆلنه در له بواری گه پان به دوا ی
زانستی شه رعیدا، ئه و زانا گه وره یه کی
به فهرمووده ناسی سهرده م ناوبانگی
ده رکردوو وه به پینووسه په نگینه که ی
سه دان به ره می به پیزو پیرۆزی له بواری
خزمه تکردنی فهرمووده کانی پیغه مبه ردا
له دوا ی خو ی به جی هیشتوو وه،
ئه ویش پیشه وا شیخ (محمد ناصر الدین
الألبانی) یه (په حمه تی خوای لی بیته):

* به سه رهاتیکی بی وینه به پینووسی

خاوه نه که ی:

ئەصلەكەيدا ئەوا بەشئىكى باش لە كاتى
پشوو دانەكەم بەسەر چووه، پاشان دواى
ئەوه دەتوانم پووبه رووى بكه مه وه، له
كاتيكا كه ئەمه ههولئىكى واى ناوئىت كه
پيچه وانەى ئەو باره تەندروستىيه بيٽ كه
من تئيدا بووم، پاشان له پاش ئەوه
وورده وورده له سەر خۆم (تەحقيقى)
دەكەم و فەرموودەكانى (تەخرىج) دەكەم
و دواتر چاپى دەكەين، وه هه موو
ئەوانەش له چەند ماوه يەكدا ئەنجام
دەدەم بۆ ئەوهى له سەر خۆمى ناپه حەت
نەكەم .

جا كاتيك نووسەرەكە گەيشته نيوهى
(ناميلكه) كه پيمى راگەيانند كهوا
نەقوسانيه كى تئيدايه، منيش فەرمانم
پئىى كرد كهوا بەردەوام بيٽ له
نووسينه وهيدا هه تاوه كو ته واوى دهكات،
پاشان له گەلئيدا پووبه روويم كرده وه
بەسەر ئەصلەكەدا، وه دلئيا بووم لهو
نەقوسانيه كى كه ئاماژەى بۆ كردو من
دەيخه ملئينم بە ئەندازەى چوار لاپه رە له
يەك پەره دا له نيوه ندى (ناميلكه) كه دا
بوو، پاشان بىرم لئىى دەكردە وه و چۆن
بتوانم بيدۆزمه وه ؟

پيشه كه مدا (كه بريتى بوو له چاك
كردنه وهى كاتزمير)^(١) بۆ ماوهى شەش
مانگ .

سەرەتا كارم كرد بە ئامۆژگاريه كهى،
بۆيه وازم هئنا له هه موو ئەوانه بۆ
نزيكهى دوو ههفته، پاشان ناخ و دەروم
ئاره زوى ئەوهى بۆ دەكردم و ئەوهى بۆ
دەپازاندم وه كهوا شتئيك ئەنجام بدەم
له م پشوو به بيزاره دا، كاريك كهوا - به
بۆچوونى خۆم - پيچه وانەى
ئامۆژگاريه كهى نەبيٽ، بۆيه
(ناميلكه يه كى دەستنوووس) م بىر كه وته وه
له كتبخانه كه دا كه ناوى (ذم الملاهي)
بوو دانانى (الحافظ ابن أبي الدنيا) كهوا
به پئىى زانبارى من لهو پۆژگارە دا چاپ
نەكرا بوو .

بۆيه وتم: ئايا چ پيگريك هه يه له وهى
كه من كه سيك پاسپيرم به نووسينه وهى
ئەو (ناميلكه يه) بۆم، وه هه تا
نووسينه وهى ته واو ده بيٽ و كاتى
پووبه روو كردنه وهى ديٽ له گەل

(١) شئخ ئەلبانى پيشهى (چاك كردنه وهى كاتزمير/
تصليح الساعات) له باوكيه وه فير بووه، كه توانيويه تى
به م پيشه به بژئوى بۆ مال و منداله كانى پهيدا بكات .

ئوه ئه‌ی‌یه چونکه نووسینه‌وه و خویندنه‌وه‌یه‌کی ماندووکارانه‌ی له‌گه‌لدا نیه .

وه نزیك بوو له‌وه‌ی که‌وا چهند (به‌رگ / مُجَلَد) ێك تیپه‌رینم که چی ناو‌نیشانی هه‌ندیك (نامیلکه) و (کتیب)‌ی چه‌ندین فهرمووده‌ناسی به‌ناوبانگ و (حُفاظ)‌ی ناسراو سه‌رنجی پراکیشام و منیش له‌ ئاستیاندا راده‌وه‌ستام و به‌دوایاندا ده‌گه‌پام و تووژینه‌وه‌م تییاندا ده‌کرد، وه‌ خوژگه‌م ده‌خواست که‌وا ئه‌وانه‌ بنووسرینه‌وه‌و (ته‌حقیق) بکرین و پاشان چاپ بکرین، به‌لام زۆربه‌ی جار ده‌یانمبیین که‌وا ئه‌م سه‌رو ئه‌و سه‌رو هه‌ندیك به‌شیان نه‌قوسانه، بۆ نمونه دووه‌میانم ده‌بینیه‌وه‌و یه‌که‌میانم نه‌ده‌بینیه‌وه‌ بۆیه‌ ده‌سپیشخه‌ریم نه‌ده‌کرد بۆ توومارکردنی له‌ لای خۆم، وه‌ به‌رده‌وام بووم له‌ گه‌پان به‌ دوا‌ی (په‌ره‌ وونبووه‌که)‌دا، به‌لام بی‌سوود بوو هه‌تاوه‌کو به‌رگه‌کانی (مجامیع) ته‌واو بوون که ژماره‌یان گه‌یشتبوو (۱۵۲) (به‌رگ / مُجَلَد)، هه‌رچۆنێك بی‌ت له‌ میانه‌ی به‌دواداچوون و گه‌پانمدا خۆم

وه ئه‌و (نامیلکه)‌یه پارێزراو بوو له‌ نێو (به‌رگیگ / مُجَلَد) له‌و (به‌رگانه‌دا / مُجَلَدات) که له‌ نێو کتیبخانه‌که‌دا دانراو بوون له‌ ژێر ناو‌نیشانی (مجامیع)‌دا، وه‌ له‌ نێو هه‌ر یه‌کێک له‌و (به‌رگ / مُجَلَد)‌انه‌دا زۆربه‌ی جار چه‌ندین (نامیلکه) و (کتیب)‌ی تیدا بوو به‌ چه‌ندین خه‌ت و بابه‌تی جیاوازو به‌ چه‌ندین په‌ره‌ی جیاواز له‌ په‌نگ و ئه‌ندازه‌دا، منیش له‌ ناخی خۆمدا وتم: له‌وانه‌یه‌ ئه‌و (په‌ره‌ وونبووه‌) له‌ لایه‌ن (به‌رگ تیگره‌که‌وه‌ / مُجَلَد) به‌ سه‌هووتیکه‌ل کرابی‌ت به‌ (به‌رگ / مُجَلَد)‌یکی تر له‌م (به‌رگانه‌دا / مُجَلَدات)! بۆیه‌ خۆم بینیه‌وه‌ به‌ هه‌موو خواست و گورجوگۆلیه‌که‌وه‌ بچمه‌ پیشه‌وه‌ بۆ گه‌پان به‌ دوا‌ی ئه‌و (په‌ره‌ وونبووه‌)‌دا له‌ نێو ئه‌و (به‌رگانه‌دا) یه‌ک به‌ دوا‌ی یه‌ک .

وه خۆم له‌ بیرم چوووه‌وه‌ یان خۆم له‌ بیرى خۆم برده‌وه‌ له‌ ئاست ئه‌و بواره‌ ته‌ندروستییه‌دا که‌ من تیدا بووم، وه‌ ئه‌گه‌ر بیرم که‌وتبایه‌ته‌وه‌ ئه‌وا شتیك نه‌بوو بیکه‌م به‌ بیانوو بۆ نمونه بلیم: ئه‌م به‌دواداچوون و گه‌پانه‌ پێچه‌وانه‌ی

کهوا (په ره وونبووه که) م دهست که ویت، بویه له میانه ی گه رانم به دوایدا خوم ده گواسته وه له نیو (به رگه کان / مجلدات) و نامیلکه کانی کتیبخانه که دا له زانستی که وه بو زانستی کی تر، هه تاوه کو هه موو دهستنوسه (المخطوطات) هه لگیراو و پاریزراوه کانی نیو کتیبخانه که م کو تایی پی هیئا که ژماره یان ده گه یشته نزیکه ی (١٠٠٠٠) ده هه زار (دهستنوس / مخطوط) به بی ئه وه ی که بیدوزمه وه .

به لام دوا ی ئه وه یش هه ربی ئومید نه بووم، چونکه له ویدا شتی که هه بوو که به (الدشت) ناسراو بوو، که ئه ویش بریتی بوو له و په ره و نامیلکه جواروجوره که له که کراوانه ی کهوا بنه واکانیان نه ده ناسرا بویه دهستم دایه گه ران له نیو ئه وانه یشدا به ووردی و بایه خ پیدانه وه به لام بی سوود بوو .

له و کاته دا ئیتر بی ئومید بووم له (په ره وونبووه که)، به لام تیروانیم و بینیم کهوا خوی کارپه ره که ت و گه وره له پشت ئه وه وه ده رگایه کی گه وره ی لیم کردووه ته وه له زانستدا، کهوا من

بینیه وه که دهستم داوه ته تو مار کردنی ناو نیشانی هه ندیک له و کتیبانه ی که پییان سه رسام و دل خوش ده بووم له نیو دهستنوسه که مدا، وه ئه وه ش که هانی دام بو ئه وه ئه وه بوو کهوا من له میانه ی گه رانمدا هه ندیک له و نه قوسانیانم دوزیه وه تییدا کهوا پیشتر له دهستم چوو بوون له تو مار کردنیاندا .

وه کاتی که (په ره وونبووه که) م نه دوزیه وه له نیو ئه و (به رگانه دا / مجلدات) که باس کران له ناخی خومدا وتم: له وانه یه به هه له دوورایته وه له نیو (به رگ / مجلد) یک له (به رگه کانی / مجلدات) کتیبه کانی فه رمووده (کتب الحدیث) دا که له کتیبخانه که دا تو مار کراون له ژیر ناو نیشانی فه رمووده (حدیث) دا، بویه دهستم دایه هه لدانه وه یان به رگ به به رگ، تاوه کو هه موویانم ته واو کرد به بی ئه وه ی که بیدوزمه وه ! به لام هه روه ها ئه وه نده ی که خوی گه وره ویستی لی بی کتیب و نامیلکه م تو مار کرد له لای خوم .

به و شیوه یه به رده وام بیانووم بو خوم ده هیئایه وه و هیوام پیی ده دا به وه ی

ئوانه ی که په یوه ندیان هه بوو به زانستی
 فه رموده وه (علم الحدیث) تییدا،
 له وه ی که سوودم پی ده گه یه نیت له
 بواری پی سپۆریه که ی خو مدا، هیچ
 که نار که توو و به رده ست که توویه ک
 (شاردة و واردة) نه بوو وازم لی هیئابیئت
 ئیلا تو مارم ده کرد، ته نانه ت ئه گه ر ته نها
 یه ک په ره یش ببوایه له کتیبیک یان له
 به شیک (جزء) ی ناسنامه نه زانراویشدا
 بوویت .

وه کو بلی ی خوای کارپه ره که ت و
 گه وره به هه موو ئوانه ئاماده ی ده کردم
 بو قوناعی سی یه م و کۆتای .

که ئویش بریتی بوو له توپژینه وه ی
 ئه و کتیبانه توپژینه وه یه کی ورد و
 ده هیئانی ئه وه ی که تییدا یه له
 فه رموده کانی پیغه مبه ر ﷺ له گه ل
 سه ندو ریگا کانی (أسانیده و طرقة)، وه
 جگه له مه ش له سووده کانی تر .

من له کاتی قوناعی دوو مدا هه ندیک
 له و سوودانه م هه لده گرت وه که وا له خوړا
 ده مدۆزینه وه، جا نزیک نه بوویه وه له
 ته واو کردنیان تا وه کو کاری تی کردم و
 هه ستم کرد به پیویستی تی توپژینه وه یان

ماوه یه کی زۆر لی بی ئاگا بووم وه کو
 که سانی تری جگه له خو م، ئویش بریتی
 بوو له وه ی که وا له نیو (المکتبة
 الظاهرية) دا دوپر و گه وه ری هه لگی راوی
 زۆری تییدا بوو له چه ندین (کتیب) و
 (نامیلکه) له زانسته به سووده
 جورا و جو ره کاند ا که وا باو با پیرانمان
 بو مانیان به جی هیشتوون (په حمه تی
 خوای گه وره یان لی بیئت)، وه له نیوایاندا
 چه ندین ده ستنووسی ده گمه نی تییدا یه
 که وا له نیو جگه له وییدا له کتیبخانه
 جیهانیه کاند ا نی یه، له و ده ستنووسانه ی
 که تا وه کو ئیستا چاپ نه کراون .

جا کاتیک ئه وه م بو روون بوویه وه و له
 نیو دلما جیگیر بوو سه رله نوئی بو جاری
 دوو ده دستم کرده وه به توپژینه وه
 (خوینده وه و لی کۆلینه وه) ی هه موو
 ده ستنووسه کانی کتیبخانه که له
 یه که میه وه تا کۆتای یه که ی (من اولها
 إلى آخرها)، ئه وه ش له ژیر پۆشنایی
 ئه زمونی پی شووم که وا ئه وه ی تو مارم
 کرد بوو له نیوانیاندا له و کتیبخانه ییدا که
 هه لمبژارد بوون و به س، به لام ئه م
 جاره یان ده ستم دایه تو مار کردنی هه موو

ئاسان نى يه بۆ زۆربەى زانايان، به تايبەت لەم سەردەمەدا كەوا تىيدا قايىل بوون بە گەپانەو بە بۆ ھەندىك كورتكراو ھە زانستى فەرموودە (علم الحديث) دا، ۋە بۆ جگە لەوانەش لە چاپكراو ھە كان .

جا ئەم سامانە فەرموودە ييە گەورە يە كە بۆ من پاشەكەوت بوو دەستم نەدەكەوت ئەگەر خوا ئەم تويژىنەو ھە يەى بۆم ئاسان نەكردايە بە مەبەستى گەپان بە دواى (پەرە وونبوو ھە) دا، جا سوپاس و ستايش بۆ ئەو خوا يەى كە بە نيەمەتەكانى چاكەكار يە كان تەواو دەبن .

ۋە بەپاستى لە بەرھەمە پيرۆزەكانى: من لە كاتى ئەو گەپان و تويژىنەو ھە يەدا ھەندىك كتيبي دانراو و بەش و ناميلكەى بەنرخم بۆ دەرکەوت كەوا پيشتر بوونيان لە نيو كتيبخانە كەدا نەزانراو بوو بە ئەصل يان بە تەواوى، ئەو ھەش بە ھۆى پويشتن و نەمانى پەرەى يەكەم و جگە لەو ھەش لييدا كەوا باو وايە بە ھۆى ئەو ھەو دەتوانریت ناسنامەى دانەر و دانراو ھە بناسریتەو، يان بە ھۆى كەمتەرخەمى نووسەرەكەو ھە لە نووسى ئەو ھەدا لەسەر ويئەكەى لای خووى لەو

كتيب بە كتيب و بەش بە بەش (جزءاً جزءاً) .

لەبەر ئەو ھە قۆلم ھەكرد و سەرلەنوئى بۆ جارى سئ يەم دەستم كردهو ھە بە تويژىنەو، بەلام ئەم جارەيان ھيچ لاپەرە يەكەم وازلى نەدەھينا ئيلا سەيريم دەكرد، ۋە ھيچ پەرە يەكى كەنار كەتوو نەبوو ئيلا دەمخويندەو، ۋە ئەو ھەى كە دەمدۆزىو ھە لە سوودە زانستى ھە كان و فەرموودە بەرپزەكانى پيغەمبەر ﷺ دەرمەھينان تيدا، تاو ھەكو نزيكەى (٤٠) چل بەرگ (مجلد) م لە لا كۆبوويەو، ھەر بەرگ (مجلد) يك نزيكەى (٤٠٠) چوارسەد پەرەى تيدا بوو، ۋە لە ھەر پەرە يە كدا يەك فەرموودەى تيدا بوو كە دەدرايە پال ھەموو ئەو سەرچاوانەى كە تياندا دۆزيمبوونەو ھە لەگەل سەند و پيگاكانياندا (أسانيدە و طرفه) .

ۋە فەرموودەكانم تيدا ريزكردبوو بە پئى پيتەكانى فەرھەنگ (أ، ب، ت، ...)، ۋە لەم (بەرگ / مجلدات) انەو ھە ھەموو كتيبە دانراو و پيرۆزە زانستى ھە كانم تيردەكەم، بە جۆريك كەوا يارمەتيم دەدات لەسەر (تەحقيق) ى زانستيانە كە

به‌لام ئه‌و به‌ش (الأجزاء) و نامیلکانه‌ی (الکـرارایس) که‌وا بۆم ده‌رکه‌وتن و دۆزیانمنه‌وه و به‌هه‌ندیکیان هه‌ندیک کتیبی نه‌قوسان یان ناسنامه نه‌زانراوم پی‌ته‌واو کرد ئه‌وا سوپاس و ستایش بو‌خوا زۆر زۆرن، ئه‌مه هه‌ندیکیانه ده‌یانخه‌مه به‌رده‌ستت وه‌کو نمونه:

- ۱ — أحكام الانساء لابن الجوزي .
 - ۲ — الضعفاء للذهبي .
 - ۳ — مسند الشهاب للقضاعي .
 - ۴ — الصلاة لعبد الغني المقدسي .
 - ۵ — تاریخ أصبهان لابن مندة .
 - ۶ — الكلام على ختان النبي ﷺ لابن العديم .
 - ۷ — جزء نعل النبي ﷺ لابن الیمن ابن عساكر .
 - ۸ — المغازي لابن إسحاق .
 - ۹ — صحيح ابن حبان .
- به‌پاستی ئه‌م پی‌پسته به‌ره‌می هه‌ولئیک تاکه‌که‌سی بوو، وه هانده‌رو پالنه‌ریکی خویی بوو له که‌سیکه‌وه که‌وا کارم‌ند نه‌بوو له و کتیبخانه‌یه‌دا، وه له لایه‌ن کتیبخانه‌که‌شه‌وه ئه‌و ئه‌رکه‌ی

کتیبه، یان له‌به‌ر جگه له‌وانه له هۆکاره‌کانی ترکه‌وا که‌سانی خاوه‌ن پی‌سپۆریتی له‌ بواری توپژینه‌وه‌ی ده‌ستنووسه‌کاندا ده‌یزانن، له‌به‌ر ئه‌وه شاراوه بووه له‌سه‌ر (بروکلمن) و جگه له‌ویش له‌ دانه‌رانی پی‌پست، که‌وا به‌هیچ شیوه‌یه‌که باسیان نه‌هاتوو له‌ نیو پی‌پسته‌کانیادا، وه هیچی تیدا نی‌یه که‌وا لی‌ره‌دا هه‌ندیک له‌ کتیبه‌ گرنگه‌کان باس بکه‌م ئه‌وانه‌یان که‌وا ئیستا دینه‌وه یادم:

- ۱- المستخرج على الصحيحين للحافظ سليمان بن إبراهيم الصبهاني الملقب .
- ۲- مجمع البحرين في زوائد المعجمين للحافظ نور الدين الهيثمي .
- ۳- الحُفَافُ لأبي الفرج ابن الجوزي.
- ۴- الكلم الطيب لشيخ الإسلام ابن تيمية.
- ۵- إثبات صفة العلو لله تعالى لابن قدامة المقدسي .
- ۶- تحفة المحتاج إلى أدلة المنهاج لابن الملقن .
- ۷- السنن الكبرى للنسائي .
- ۸- فضائل مكة للجندي .

ئەوا داوام دەکرد لە کارمەندی تاییهت بهوه کهوا بۆمی دابگریت و بیهیئیت بۆ لای میزه که دواى ئەوهی کهوا لیستی ناوهکان و ژمارهکان و واژوهکانیانم پیشه کهشی ده کرد (...).

ئەمه بوو چیرۆکی (په ره وونبووه که) که بووه مایه ی ئەوهی شیخ ئەلبانی بتوانیت:

١ - هه موو کتیب و نامیلکه و په ره که له کهه کراوه ده ستنوو سه کانی کتیبخانه ی (الظاهریة) سی جار بخوینیته وه کهوا:

أ / ژماره ی بهرگه کانی (المجامیع) تییدا گه یشتبووه (١٥٢) بهرگ (مجلد) .

ب / ژماره ی ده ستنوو سه کانی نزیکه ی (١٠٠٠٠) ده هه زار (ده ستنوو سه / مخطوط) بوون .

٢ - له میانه ی ئەوه هه موو گه پان و لیگۆلینه وه و توێژینه وه بهرده وامه دا نزیکه ی (٤٠) چل بهرگ (مجلد) فهرموده ی به ده سستی خو ی بنوو سیته وه، که هه ر بهرگیك نزیکه ی (٤٠٠) چوارسه د په ره ی تییدا بووه، وه له هه ر په ره یه کیشدا یه ک فهرموده ی تییدا

نه خرا بووه سه ر و داوا ی ئەوه کاره ی لی نه کراوه، وه له بهر ئەوه ی که له بهرده ستیدا نه بوون ئەوه ی که پیویست بوو له ئاسانکارییه کان بۆ گه پانه وه بۆ ده ستنوو سه کان و توێژینه وه تییدا و گه پان به دوا ی به شه نه زانراوه کان تییدا، هه ره کو چۆن نه ریت وایه که له بهرده سستی کارمەندی نیو کتیبخانه که دایه یان بۆ که سیك کهوا له لای نه بهرپوه به رایه تیه که یه وه ئەوه ئه رکه ی خرابیته سه ر، بۆیه شتیکی سروشتی بوو کهوا هه ندیک نا په حه تیم تووش ببیت له پیئاوی ئەم توێژینه وه یه دا .

جاری و بووه چه نندین پۆژم به سه ردا تی په ریوه کهوا تییدا ناچابووم بۆ دانانی په یژه و سه رکه وم به سه ریدا بۆ ئەوه ی که بتوانم ده ستم بگات به و کتیبانه ی کهوا له سه ریه ک دانرابوون به سه ر په فه به رزه کاند، کهوا چه نندین سه عات به سه ر په یژه وه وه ستاوم بۆ توێژینه وه تییدا هه ر له شوینه که ی خویدا توێژینه وه یه کی خیرا، وه ئەگه ر شتیکم لی خو هه لباردایه ت بۆ توێژینه وه تییدا توێژینه وه یه کی پشکنین و ووردکاریانه

هه‌ندێك له دانايان وتویانه: (الکتابُ
خیرُ جلیس) واته: کتیب باشترین
هاومه جلیس و هاوپی‌یه .

هه‌روه‌ها وتراوه کتیب: (حاضرُ نفعه،
مأمونُ ضره، ینشطُ بنشاطکَ فینبسطُ إلیک،
ویمَلُّ بِمَلَائِکَ فینقبضُ عنک، إن أدنیتهُ دنا،
وإن أنایتتهُ نأی، لا یغیک شرًّا، ولا یفشی
علیک سرًّا، ولا ینمُّ علیک، ولا یسعی
بنمیمه إلیک)^(٢).

واته: کتیب سووده‌کانی ده‌ستبه‌جی و
ئاماده‌یه، بی‌وهی و بی‌زیانه، گۆرج
ده‌بیته‌وه به گۆرج بوونه‌وهی تۆ بۆیه
خۆیت بۆ ده‌کاته‌وه، وه بیزار ده‌بیته‌وه
بیزار بوونی تۆ بۆیه خۆیت لی‌ده‌گریته‌وه
و داده‌خریته‌وه، ئە‌گه‌ر نزیک‌ی بکه‌یت‌وه لیته
نزیک‌ی ده‌بیته‌وه، وه ئە‌گه‌ر دور‌ی
خه‌یت‌وه ئە‌ویش لیته‌وه دور‌ی ده‌که‌ویته‌وه،
خرابه‌ی بۆت ناویته‌وه، نه‌ینی‌یه‌کانته‌وه ئاشکرا
ناکاته‌وه، هه‌وال و قسه‌ته‌وه ناگه‌یه‌نیته‌وه به
که‌سانی تر، وه هی ئە‌وانیشت بۆ نه‌ینیته‌وه
به مه‌به‌ستی تیکدان و ئاشووب گێران .

بووه له‌گه‌ڵ سه‌ند و رێگا‌کانیاندا (أسانیده
و‌ط‌رقه) .

وه ئە‌گه‌ر تۆ رابمینی‌یه‌وه له‌م چیرۆکه‌دا
ئه‌وا زۆر شتمان بۆ ده‌رده‌که‌ویته‌وه، له‌وانه:
١ - به‌پاستی ئە‌مه‌ ماندوونه‌ناسی و
هه‌ول و تیکۆشان و لی‌بران و هیممه‌ته‌وه
به‌رزى ئە‌وه‌وه زانا پایه‌به‌رزمان بۆ
ده‌رده‌خاته‌وه که بووه به‌فه‌رموده‌ناسی
سه‌رده‌می خۆی، بۆیه به‌شانازی‌یه‌وه
ده‌لیم:

أولئك آباي فجنني بملهم ...

إذا جمعنا يا (جُهلاء) الجوامع .

٢ - بايه‌خ دان به‌ زۆر خۆینده‌وهی
کتیب و توێژینه‌وه کردن تییدا .

٣ - نووسینه‌وهی ئە‌وه‌ سووده
زانستیانه‌ی که له‌ میانه‌ی خۆینده‌وه و
توێژینه‌وه‌دا به‌ر چاوت ده‌که‌ون .

جا بۆ زیاتر روون کردنه‌وه‌ی خالی
یه‌که‌م و دووهم هه‌ندێك زانیاری ده‌خه‌مه
به‌ر ده‌ستی خۆینه‌ر به‌ هیوای سوود
لی‌وه‌رگرتن:

* خۆینده‌وه‌ی کتیب:

(٢) تقييد العلم للخطيب البغدادي لاپه‌ره: (١٥٧) .

وه (الخطيب البغدادي) فهرموويه تي: (ومع ما في الكتب من المنافع العميمة، والمفاخر العظيمة، فهي: أكرم مال، وأنفس جمال، والكتاب آمن جليس، وأسرر أنيس، وأسلم نديم، وأفصح كلیم) (٣).

واته: كتيب له گه لّ ته وه شدا كه چه ندين سوودي گشتي و شانازی گه وره ي تيديه بريتي يه له: به پيزترين مال و سامان، به نرخ ترين جواني، وه كتيب بي زيان ترين هاومه جليسه، نهيني پاريزترين (يان دلخوشكارترين) هاوري يه، بيوه ي ترين هاوده مه، پاراوترين قسه كه ره .

(قيل لرجل: من يؤنسك؟ فضرِب علي كتبه وقال: هذه، فقيل: من الناس؟ فقال: الذين فيها) (٤).

واته: وتراوه به پياويك: كي دلخوش و دلنه واييت دهكات؟ ته ويش داي به سه ر كتيبه كانيدا و وتي: ته مانه، وترا: له خه لكي؟ وتي: ته وانه ي كه تييدان .

وه (شفيق بن إبراهيم البلخي) فهرموويه تي: (قلنا لابن المبارك: إذا

(٣) تقييد العلم للخطيب البغدادي لاپه ره: (١٥٨) .

(٤) تقييد العلم للخطيب البغدادي لاپه ره: (١٦٤) .

صليت معنا لِم لا تجلس معنا؟ قال: أذهب فأجلس مع التابعين والصحابة، قلنا: فأين التابعون والصحابة؟ قال: أذهب أنظر في علمي فأدرك آثارهم وأعمالهم، ما أصنع معكم؟! أنتم تجلسون تغتابون الناس، فإذا كان سنة مائتين فالبعد من كثير من الناس أقرب إلى الله تعالى، فر من الناس كفرارك من الأسد، وتمسك بدينك، يسلم لك لحمك ودمك) (٥).

واته: وتمان به (عبد الله بن المبارك [١١٨ — ١٨١ك]): بوجي كاتيک نويزت ته واو كرد له گه لماندا دانانيشيت؟

ته ويش فهرمووي: ده پوم له گه ل شوينكه وتوان و هاوه لاني پيغه مبه ردا ﷺ داده نيشم، وتمان: ته ي شوينكه وتوان و هاوه لاني پيغه مبه ر ﷺ له كوئين؟

فهرمووي: ده پوم سه يري زانسته كه م ده كه م و ده گم به شوينه وار و كرده وه كانيان، چي بكم له گه ل ئيوه دا؟!

ئيوه داده نيشن غه يبه تي خه لكي ده كه ن، جا خو ته گه ر بگاته سالي (٢٠٠) دووسه د ته وا دوور كه وتنه وه له زورينه ي

(٥) تقييد العلم للخطيب البغدادي لاپه ره: (١٦٤) .

واته: زانست به‌ند بکه‌ن به
نووسینه‌وه.

وه و تراوه:

العلم صَيِّدٌ وَالْكِتَابَةُ قَيْدُهُ
قَيْدٌ صَيِّدُكَ بِالْحِجَالِ الْمَوْثِقَةُ

واته: زانست نیچیره‌و به‌ستننه‌وه‌شی به
نووسینه‌وه‌یه‌تی .. نیچیره‌کانت به
په‌تی قایم به‌ند بکه و بیانبه‌سهره‌وه (بو
ئه‌وه‌ی له ده‌ستت دهرنه‌چن) .

جا ئە‌گەر شیخ ئە‌لبانی هاومه‌جلیس و
هاورپیه‌تی ئە‌وه‌موو کتیبه‌ی نه‌کردبایه
و ئە‌وه‌موو زانسته به‌سووده‌ی
نه‌نووسیبایه‌ته‌وه ئە‌وا بی‌گومان نه‌ده‌بوو
به‌و زانایه‌ی که به‌نوئیکه‌ره‌وه و
فه‌رمووده‌ناسی سه‌رده‌می خو‌ی
بناسریته‌وه .

په‌حمه‌تی خوا له شیخی ئە‌لبانی بی‌ت
و گو‌ری پر نور بی‌ت .

وصلی الله علی نبینا محمد وعلی آله
وصحبه وسلم.

خه‌لکی نزیك تترت ده‌کاته‌وه له خوای
گه‌وره، را بکه له ده‌ست خه‌لکی وه‌کو
چو‌ن را ده‌که‌یت له ده‌ست شی‌ر، وه
په‌یوه‌ست ببه به‌دینه‌که‌ته‌وه و ده‌ستی
پی‌وه بگره ئە‌وا گوشت و خوینه‌که‌ت
بی‌وه‌ی ده‌بی‌ت .

وه (مُحَرَّرٌ بِنِ جَبْرِ الْمُرُوْزِيِّ)
فه‌رموویه‌تی: (قيل لابن المبارك: يا ابا عبد
الرحمن لو خرجتَ فجلستَ مع أصحابك،
قال: إني إذا كنتُ في المنزلِ جالستُ
أصحابَ مُحَمَّدٍ ﷺ - يعني النظر في
الكتب -) (٦).

واته: و ترا به (عبد الله بن المبارك):
ئه‌ی باوکی عبد الرحمن بو دهرناچیت
له‌گه‌ل هاورپیکانتدا دابنیشیت، ئە‌ویش
فه‌رمووی: من ئە‌گەر له مالدایم ئە‌وا
له‌گه‌ل هاو‌ه‌لانی (مُحَمَّد) دا ﷺ
داده‌نیشم، واته: سه‌یری کتیب ده‌که‌م .

* نووسینه‌وه و به‌ند کردنی زانستی

به سوود:

پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی:
(قَيِّدُوا الْعِلْمَ بِالْكِتَابِ) (٧) .

(٦) تقييد العلم للخطيب البغدادي لاپه‌ره: (١٦٣) .

(٧) سلسلة الأحاديث الصحيحة رقم: (٢٠٢٦) .